

**UCHWAŁA NR XVI/128/11
RADY GMINY LUTOMIERSK**

z dnia 28 grudnia 2011 r.

w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759; z 2005r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241; z 2010r. Nr 28, poz. 142 i poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675; z 2011 r., Nr 21, poz.113, Nr 117, poz. 679, Nr 149, poz. 887, Nr 134, poz. 777, Nr 217, poz. 1281) **Rada Gminy Lutomiersk uchwała, co następuje:**

§ 1. 1. Nie uwzględnia się wezwania wniesionego przez Eugeniusza Lewego do usunięcia naruszenia prawa, Uchwałą Nr V/18/11 Rady Gminy Lutomiersk z dnia 13 stycznia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach geodezyjnych Babice i Babiczki w Gminie Lutomiersk.

2. Uzasadnienie uchwały zawarte jest w załączniku do niej.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Lutomiersk.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy informacyjnej Urzędu Gminy Lutomiersk.

Przewodniczący Rady
Gminy Lutomiertsck

Tadeusz Rychlik

Uzasadnienie

Pismem z dnia 18 października 2011 r. Pan Eugeniusz Lewy złożył do Urzędu Gminy w Lutomiersku skargę w sprawie, która dotyczy bezprawnego podejmowania działań bez jego wiedzy i pozostałych współwłaścicieli, mających na celu pozbawienie prawa własności. Skarga Pana Eugeniusza Lewego skierowana do tut. urzędu została złożona bez podpisu. W dniu 7 listopada 2011 r. Pan Eugeniusz Lewy zgłosił się do tut. urzędu w celu złożenia wyjaśnień i uzupełnienia skargi. Oświadczył, że skarga dotyczy uchwały nr V/18/11 z dnia 13 stycznia 2011 r. Rady Gminy Lutomiersk w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach geodezyjnych Babice i Babiczki w gminie Lutomiersk., ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego Nr 61, poz. 541 dnia 12 marca 2011 r. Skarżący poinformował także, iż drugi egzemplarz skargi skierował do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi.

W swej skardze podnosi, że nie zgadza się z poszerzeniem dróg oznaczonych w planie symbolem 15KDD i 16KDD. Twierdzi, że „drogi zaplanowano w taki sposób, że powstały one nadmiernym i zbędnym kosztem działek 97/2, 97/3, 97/4, bowiem z każdej z ich strony zabrano po 6 m szerokości, tj. co najmniej 12 m szerokości pozostawiając dla współwłaścicieli wąskie pasma gruntu, niemożliwe do racjonalnego zagospodarowania oraz ponosi straty, które nie zostały w żaden sposób zrekompensowane.” Ponadto twierdzi, że „w trakcie przygotowań planów naruszono obowiązujące procedury, w szczególności w zakresie uzgodnień z zainteresowanymi i podjęto działania sprzeczne z obowiązującym porządkiem prawnym, opartym na respektowaniu podstawowych zasad konstytucyjnych jak obowiązek poszanowania prawa do własności prywatnej i innych praw majątkowych.”

Tutejszy Organ potraktował skargę Pana Eugeniusza Lewego jako wezwanie od usunięcia naruszenia prawa.

Art.101. ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy, w sprawie z zakresu administracji publicznej, może – po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia – zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.

Organ pismem z dnia 15.11. 2011 r. poinformował stronę, na mocy art. m.in. 36 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, iż przedłużony został termin załatwienia sprawy powyższego wezwania do dnia 14.12. 2011r.

Komisja Spraw Lokalnych Rady Gminy Lutomiersk, jako właściwa do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, po zapoznaniu się z treścią skargi, nie uwzględniła wezwania.

Teren oznaczony w planie symbolem 15KDD został zaprojektowany pod drogę publiczną o szerokości minimalnej 10 m w celu obsługi komunikacyjnej dla działek nr ewid. 96/1, 96/2, 97/2, 97/3, 97/4 oznaczonych w planie symbolem 7MN - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Właścicielami działek nr ewid. 96/1, 96/2 są Stanisław Dziegielewski i Teresa Dziegielewska, natomiast właścicielami działek nr ewid. 97/2, 97/3, 97/4 są Eugeniusz Lewy, Dariusz Lewy i Irena Lewa.

Natomiast droga publiczna oznaczona w planie symbolem 16KDD służy do obsługi komunikacyjnej dla działek nr ewid. 97/2, 97/3, 97/4, 97/7, 97/8, 97/9, 97/11 oznaczonych w planie symbolem 7MN - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Wymienione działki stanowią własność Pana Eugeniusza Lewego, Dariusza Lewego, Ireny Lewej. Wprowadzenie drogi oznaczonej na rysunku planu symbolem 15KDD i 16KDD dla w/w działek przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną było niezbędne gdyż każda działka budowlana winna mieć zapewniony dostęp do drogi publicznej. Linie rozgraniczające dróg ustalono w załączniku graficznym do uchwały.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zgodnie ze wskazaną ustawą kształtuje sposób wykonywania prawa własności, a jego uchwalenie jest efektem realizacji władztwa planistycznego przysługującego Radzie Gminy (art. 4 ustawy o planowaniu zagospodarowaniu przestrzennym). Przeznaczenie w planie miejscowym dróg oznaczonych symbolem 15KKD i 16KDD jako dróg publicznych nie stanowi uzasadnienia zarzutu o niezgodności planu z prawem. W odniesieniu do podniesionych przez Skarżącego zarzutów dotyczących dróg zawartych w skardze, Organ planistyczny stwierdza, że są one bezprzedmiotowe z tej racji, że najbardziej ekonomicznym i najmniej uciążliwym z punktu widzenia interesu publicznego rozwiązaniem przestrzennym jest lokalizacja drogi publicznej. Za takim rozwiązaniem przemawia również możliwość umieszczania elementów urządzeń infrastruktury technicznej oraz możliwość niezbędnego dojazdu pożarowego do posesji. Własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności. Takie ograniczenia zawiera między innymi ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 z późn. zm.). Organy gminy zostały upoważnione do ingerencji w prawo własności i użytkowania wieczystego innych podmiotów w celu ustalenia przeznaczenia i zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy. Przyjęte w planie rozwiązania nie są sprzeczne z Konstytucją, która chroni własność indywidualną, jednakże dozwala na wywłaszczenie nieruchomości na cel publiczny za słusznym odszkodowaniem. Gmina, biorąc pod uwagę interes publiczny i słuszny interes obywateli może zmieniać przeznaczenie terenu będącego własnością innych osób między innymi w celu realizacji inwestycji celu publicznego. Inwestycjami celu publicznego są działania o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r., Nr 102, poz. 651 z późn. zm.). Należy do nich między innym wydzielanie gruntów pod drogi publiczne i drogi wodne, budowa i utrzymywanie tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, w tym również infrastruktury niezbędnej do użytkowania tych dróg. W planie obsługę komunikacyjną zaprojektowano z dróg publicznych. Zatem określone symbolem 15KDD i 16KDD drogi są drogami publicznymi. Dla dróg oznaczonych symbolem D (dojazdowych) szerokość ulicy w liniach rozgraniczających o przekroju jednojezdniowym ustalono na 10,0 m zgodnie z Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999r, Nr 43, poz. 430 z późn. zm.). Biorąc pod uwagę § 6 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, szerokość drogi w liniach rozgraniczających powinna zapewniać możliwość umieszczania elementów drogi urządzeń z nią związanych wynikających z ustalonych docelowych transportowych i innych funkcji drogi oraz uwarunkowań terenowych. W przedmiotowym planie ustalono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji. Jak wskazuje art. 15 ust. 2 pkt. 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jednym z elementów miejscowego planu są ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji, w czym mieszczą się postanowienia co do obsługi komunikacyjnej. W celu prawidłowego gospodarowania przestrzenią, wójt gminy uruchamiając nowy teren pod zabudowę, zobowiązany jest zapewnić mu obsługę komunikacyjną z dróg publicznych. Najniższą z klas dróg publicznych reprezentują drogi dojazdowe, które według § 7 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, winny mieć w liniach rozgraniczających minimum 10 m. Drogi będące przedmiotem skargi spełniają powyższy wymóg. Prawo własności jako podstawowa wartość państwa prawa podlega szczególnej ochronie w ustawie zasadniczej – art. 21 ust. 1 i art. 64 ust. 1 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) Co prawda ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przypisuje gminie władztwo w zakresie kształtowania polityki przestrzennej na terenie gminy, to jednak konfrontacja pomiędzy własnością, a ładem przestrzennym musi wypadać na korzyść własności. Bo tylko taka interpretacja zachowuje sens pojęcia „własności” jako prawa podstawowego. Drogi wewnętrzne, zgodnie z art. 8 ust. 1, 2, 3 ustawy o drogach publicznych z dnia 21 marca 1985 r. (Dz. U. Nr 19, z 2007 r., poz. 115 ze zm.) nie są zaliczane do żadnej kategorii dróg publicznych, dlatego obowiązek utrzymania, przebudowy, remontów, oznakowania oraz finansowania tychże

czynności spoczywa na zarządcy drogi, a w przypadku jego braku na właścicielu terenu, na którym jest wytyczona droga. Jednocześnie należy dodać, że zgodnie z treścią wyroku WSA w Łodzi z dnia 9 sierpnia 2007 r., Sygn. Akt. I SA/Łd 220/07 gmina nie ma prawa finansować ze środków publicznych remontu dróg położonych na gruntach prywatnych. Również wykupienie przez gminę terenów pod drogami wewnętrznymi może być problemem, albowiem wyrok WSA w Warszawie z dnia 1 stycznia 2007r., sygn. Akt I SA/Wa 1591/06 stanowi, że do kategorii „drogi wewnętrznej” nie ma zastosowania art. 97 ust. 3 pkt. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Nie może zatem dojść do wszczęcia postępowania z urzędu w sprawie zatwierdzenia podziału nieruchomości. W tych okolicznościach ogranicza się prawa właściciela gruntów i jednocześnie nakłada się na niego dodatkowe obowiązki.

W swej skardze Pan Eugeniusz Lewy pisze, że „wcześniej wiedziałem jedynie, że w związku z decyzją o lokalizacji inwestycji celu publicznego RRGiR7331/CP/001/2008 z dnia 28.02.2008 r. ma powstać droga o szerokości 6 m ponieważ zapoznano mnie z załącznikiem do decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego znak RRGiR7331/CP/001/2008.” Wyjaśnić, w tym miejscu należy że droga 6 metrowa powstała w wyniku podziału zatwierdzonego decyzją znak: RRGiR7230/56/2007 z dnia 20.09.2007 r. Natomiast decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nr 001/2008, znak: RRGiR7331/CP/001/2008 z dnia 25.02.2008 r., dotyczyła budowy sieci wodociągowej w działkach drogowych o nr ewid. 97/6 i 81 w miejscowości Babiczki, gmina Lutomiersk w granicach objętych decyzją zgodnie z załącznikiem graficznym o którą Pan Eugeniusz Lewy i Pan Dariusz Lewy wystąpili wnioskiem z dnia 15.01.2008 r.

Nadto na gruncie rozpatrywanej sprawy należy stwierdzić też, że nie naruszono procedury sporządzenia i uchwalenia planu. Plan został sporządzony z zachowaniem wymogów proceduralnych określonych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Procedura planu została przeprowadzona zgodnie z art. 17 w/w ustawy. Projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko został wyłożony do publicznego wglądu dwukrotnie, w dniach od 19 maja 2010 r. do 17 czerwca 2010 r. i od 20 października 2010 r. do 19 listopada 2010 r. W trakcie wyłożeń zostały przeprowadzone dyskusje publiczne. Zgodnie z art. 18 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można było wносить uwagi. W wyniku pierwszego wyłożenia do projektu planu wpłynęło w terminie 25 uwag (1 została rozpatrzona przez Wójta Gminy pozytywnie, 4 częściowo pozytywnie, 20 negatywnie), w wyniku drugiego wyłożenia wpłynęło 46 uwag, z których 45 zostało rozpatrzonych przez Wójta Gminy negatywnie lub częściowo negatywnie (2 uwagi w części i 1 w całości zostały rozpatrzonych pozytywnie bez konieczności zmiany zapisów planu) i stanowi wraz z negatywnie rozpatrzonymi uwagami z pierwszego wyłożenia oraz ze sposobem rozpatrzenia załącznik nr 3 do uchwały w sprawie uchwalenia w/w planu. Warty podkreślenia jest, iż w ramach prowadzonej procedury tj. sporządzania planu Pan Eugeniusz Lewy po podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miał prawo do wniesienia wniosków, a następnie uwag dotyczących projektu planu. **Skarżący ani żaden z właścicieli działek nie złożyli uwag do wyłożonego projektu planu dotyczących dróg 15KDD i 16KDD**. Nie należy zgodzić się ze Skarżącym, że o planowanym poszerzeniu drogi nie był powiadomiony bowiem informacje o udziale społeczeństwa w procedurze uchwalania planu Wójt Gminy Lutomiersk zawarł w ogłoszeniach prasowych oraz obwieszczeniach.

W związku z faktem, iż Wojewoda posiada kompetencje do pełnienia nadzoru nad tworzonymi przez gminę dokumentami planistycznymi, Wójt Gminy Lutomiersk przekazał temu organowi dokumentację planistyczną dotyczącą uchwały Rady Gminy Lutomiersk V/18/11 z dnia 13 stycznia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach Babice i Babiczki w Gminie Lutomiersk. Przedmiotowy plan badany był przez Wojewodę pod względem zgodności z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587). Organ nadzoru nie stwierdził naruszenia przepisów prawa, które mogłyby skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały w trybie art. 91 ust.

1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Stosownie do art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań własnych gminy. Na mocy ustawy organy gminy zostały upoważnione do ingerencji w prawo własności innych podmiotów, w celu ustalenia przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy. Wynika to wprost z treści art. 6 ust. 1 ustawy, zgodnie z którymi ustalenia miejscowego planu kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności.

W ocenie Organu, celowe oraz słuszne jest wprowadzenia drogi oznaczonej symbolem 15KDD i 16KDD. Rada Gminy Lutomiernsk działa w zakresie i na podstawie przepisów prawa z zachowaniem wymaganych procedur dlatego uchwalając plan zagospodarowania przestrzennego kierowała się zasadami polityki przestrzennej oraz zapisami studium.

W tym stanie rzeczy należało zająć stanowisko jak w treści uchwały.

Przewodniczący Rady
Gminy Lutomiernsk

Tadeusz Rychlik